

MALDOS IR VIEŠPATIES GARBINIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

Šv. Kazimiero parapija

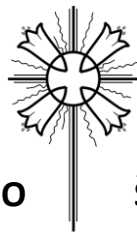
2016m. sausis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- ***Kad nuoširdus susikalbėjimas tarp skirtingų tikėjimų vyrų ir moterų nešų taikos ir teisybės vaisius.***
(popiežiškoji sausio mėnesio intencija)
- Kad kūrinijos turtai būtų išlaikomi ir įvertinami kaip Dievo žmonijai duotos brangios dovanos, ir kad jos būtų visiems prieinamos.
- Kad visi pakrikštytieji, ypač tie, kurie šiais metais ruošiasi krikštui Velykų vigilijos metu, Viešpaties Krikšto sakramento slėpinyje rastų jų pačių likimo Kristuje laimę.
- Kad per Kristų mylinčių žmonių nesavanaudišką rūpestį, tie, kuriems grėsia pavojai nuo žiemos šalčių ir blogo oro, būtų viskuo aprūpinti.
- Kad Marija, Taikos Karalienė, mums tarpininkautų ir atneštų tikrą ir nesibaigiančią taiką į pasaulį.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad sutuoktinių poroms būtų suteiktos reikiamos malonės gyventi ištikimybėje, šventume ir džiaugsme.
- Kad mūsų mirusieji giminės ir draugai amžinai ilsėtųsi Kristaus ramybėje.
- Kad mūsų Maldos ir Viešpaties Garbinimo Tarnystės narių tikėjimas maldos galia būtų patvirtintas.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

sausio 13d. - Eucharistijos garbinimas vakare 8:00 - 9:00v.v. bažnyčioje

sausio 30-31 - Altoriaus Draugijos „Sriuba Sielai“ priešpiečiai po visų savaitgalio Mišių

SAUSIO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. TOMAS AKVINIETIS

kunigas, daktaras
(1225-1274)

sausio 28d.

“Kodėl gi Dievo Sūnus turėjo kentėti už mus? Buvo didžiai reikalinga. Apie tai galima galvoti dvejopai: visų pirma, kad toji kančia buvo priemonė išgydyti mūsų nuodėmes, ir antra, kad ji buvo pavyzdys parodyti mums kaip elgtis.

Ji yra priemonė išgydyti nuodėmes, nes įvertinant visą blogį, kurį prisiimame darydami nuodėmes, per Kristaus kančią atrandame palengvinimą nuo jo. Tačiau tai nėra kiek ne mažiau yra ir pavyzdys, nes Kristaus kančia pilnai mums parodo kaip gyventi mūsų gyvenimus.”

(iš Šv. Tomo Akviniečio *Credo Paaiškinimo*)

Šv. Tomas Akvinietis vadinamas “pranašiausiu katalikų mąstymo ir Dieviškojo apsireiškimo tradicijos atstovu.” Jo motina turėjo vilčių, jog vieną dieną jis taps vienuolyno vyresniuolu, todėl jam esant vos penkerių metų, jis buvo išsiųstas į benediktinų vienuolyną Monte Casino. Tačiau 1244 metais Tomas nusprendė įstoti į dominikonus. Jis baigė mokslus Šv. Alberto Didžiojo globoj, ir 1248 metais buvo įšventintas kunigu Köln, Vokietijoje. Sekančius keleta metų jis mokytojavo Paryžiuje, Romoje, Napolyje ir kitur.

Didžiausias turtas, kurį jis paliko Bažnyčiai, yra jo filosofijos ir teologijos rašto darbai, kuriuose jis mokė, jog tikėjimas ir mąstymas padeda mums priėti prie tam tikrų išvadų. Jo teologiniai raštai yra kupini nepaprastų įžvalgų, tačiau tikrasis praktiškų patarimų ir pamokymų lobis glūdi jo dažnuose raštų paaiškinimuose ir dvasinio turinio raštuose. Šv. Tomui Kristus ant kryžiaus buvo paklusnumo pavyzdys, priimantis Piloto nuosprendį ir nuolankiai klausantis Tėvo valios.

Šv. Tomas Akvinietis buvo plataus išsilavinimo žmogus ir, tuo pačiu, giliai nuolankus ir kupinas šventumo. Tomas toliau mus šiandien moko savo žodžiu ir savo pavyzdžiu. Jis yra universitetų, kolegijų ir mokyklų globėjas. Jo teologijos dėsniai buvo vyraujantys katalikų tikėjime ir moksle septyneris šimtmečius. Jis mirė 1274 m., buvo paskelbtas šventuoju 1323 m., ir popiežiaus Pijaus V-ojo paskelbtas Bažnyčios daktaru 1567m.

Šaltinis: IN HIS LIKENESS by Rev. Charles E. Yost, SCJ,STL.

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO

Malonė kaip dovana

1996 Mūsų nuteisinimas pareina nuo Dievo malonės. Malonė yra Dievo *palankumas, nenupelnytai teikiama pagalba*, kad atsilieptume į Jo šaukimą: taptume Dievo vaikais, Jo įvaikiais, dieviškosios prigimties, amžinojo gyvenimo dalininkais.

1999 Kristaus malonė yra nenupelnyta, Dievo teikiama dovana, kuria Šventoji Dvasia dieviškąjį gyvenimą įlieja į mūsų sielą, kad ją išgydytų iš nuodėmės ir pašventintų. Tai Krikštu gauta *pašvenčiamoji, arba sudievinamoji, malonė*. Mumyse ji yra pašventinimo šaltinis:

Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena – praėjo, štai atsirado nauja.

O visa tai iš Dievo, kuris mus per Kristų sutaukino su savimi (2 Kor 5, 17–18).

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

MĄSTYMAS

ŽMONĖS YRA DOVANOS

*Žmonės yra dovanos, kurias Dievas man atsiunčia suvyniotas.
Kai kurios jų gražiai suvyniotos; iš pirmo žvilgsnio jos gražiai atrodo.
Kai kurios jų suvyniotos paprastame popieriuje.
Kitos ateina pašto sulamdytos.
Retkarčiais ateina dovana „specialiu pašto pristatymu.“*

*Kai kurie žmonės yra lengvai surištos dovanos, kiti tampriai surištos.
Tačiau ne pats suvyniojimas yra dovana.
Taip galvojant, lengva padaryti klaidą.
Smagu matyti kai kūdikėliai taip elgiasi – kai jie žaidžia su suvyniojimu, o ne su dovana.*

*Kartais labai lengva atidaryti dovaną.
Kartais man reikia kitų pagalbos tai padaryti.
Ar ji baiminasi?
Ar jai skauda?
Galbūt ji buvo kitų atidaryta anksčiau ir paskui atmesta.
Ar gali būti, kad dovana ne man skirta?*

*Esu asmuo, žmogus.
Todėl ir aš esu dovana – visų pirma, dovana dovanota sau.
Dievas - Kūrėjas mane dovanuoja man.
Ar esu kadanors pasižiūrėjęs kas slypi suvyniojimuose?
Ar bijau tai daryti?
Galbūt niekada nesu savęs priėmęs kaip dovaną, kuria esu?
Ar įmanoma, kad Dievo dovana gali būti kažkas kita negu graži?*

*Džiaugiuosi tomis dovanomis, kurias man dovanuoja mane mylintys žmonės.
Kodėl nesidžiaugti tąją Dievo duota dovana?
Ar esu dovana kitiems?
Ar leidžiuosi būti Dievo dovanojamas kitiems?
Ar kiti turi tenkintis vien tik suvyniojimu
ir niekuomet neturi teisės pasidžiaugti pačia dovana?*

**Kiekvienas žmonių susitikimas yra apsikeitimas dovanomis.
Draugystė yra bendravimas tarp žmonių,
kurie save mato tokiais, kokie jie iš tikrųjų yra.
Draugas yra dovana ne vien tik man, bet ir kitiems per mane.
Žmonės yra dovanos – dovanos, kitiems dovanotos ir dovanos, kitų priimamos.**

(kun. George Nintemann, O.P.)

